

El declivi de la BBC del Sud d'Europa

written by Joan de Canyamars | 11 de març de 2026

Durant els darrers cinquanta anys als catalans ens han educat per fer-nos creure que érem els millors de la classe mentre ens ficaven la mà a la cartera, ens omplien el país de foresters amb l'excusa del PIB i ens furtaven el futur. Ens han preparat per ser crèduls i bones persones, per ser políticament correctes i també per ser una mica vanitosos i donar lliçons de moralitat extrema a la resta de la humanitat perquè d'aquesta manera també és més fàcil no reconèixer la pròpia misèria.

Ens han preparat per ser obedients i fidels a les ordenances i si algú ens diu que no podem fer onejar la nostra senyera pàtria, en fem cas submisament no fos cas que donéssim la nota. Ens han preparat per dir-nos que cal parlar castellà i sentir-nos cofois de dominar tantes llengües i fer-ho ben explícit com un pet savi encara que sigui per "imperatiu" constitucional. I sinó mireu els germans motoritzats de Cervera i els milers de *tifosi* que tant els fa que dos catalans xerrin espanyol davant seu al poble. O els jugadors de la pedrera del nostre estimat Barça que han de dir, quan es volen animar, *Vamos!* I s'han oblidat de dir *Vinga!* o *Som-hi!*

Amb l'espectacle dels polítics després del 1r d'octubre els indígenes han quedat desenganyats i desconcertats perquè han vist que només amb la idea de ser bona gent, oberts i positius no n'hi ha prou per ser lliures i ens respectin. Hem comprovat, a diferent ritme, que l'autonomia i els autonomistes han estat una autèntica xacra pel país que, per no tenir, ja no té ni dignitat com s'ha vist amb les festes del paradoxal programa de *risses*, *Polònia*.

Aquesta idea tan romàntica que ens han inculcat de

l'existència, una vida de dibuixos animats, no ens ha arribat pels efectes de l'aire que respirem, ni perquè som així de naturals. Fins a l'any 39 els catalans eren més directes. De fet, ja fa temps que ens hem extraviat a casa nostra enmig de tants encantaments i lirisme.

Qui ens ha ajudat a viure en aquesta sensació de nirvana ha estat l'evolució degenerativa de les nostres fonts d'informació, i en general de coneixement, una condició imprescindible per crear una atmosfera somnolenta i insofrible. Dia a dia, setmana a setmana, any rere any, la xarxa comunicativa pública, i ara la ben greixada per les subvencions, han aconseguit instal·lar un estaborniment general de dimensions estratosfèriques de la mà de l'autonomisme patri.

Per revalidar el que diem només cal mirar uns quants dies la pintoresca i caríssima televisió pública del 155 i els seus magazins informatius farcits de doctrina i resplendor *woke*. Els EUA i tot el que es desprèn de la vida americana sempre han estat els més dolents per principi; els d'Hamas, pobres, són la bonagent, i la revolta permanent de les dones a l'Iran cal relativitzar-la per no semblar que fem el joc al Maligne i a l'extrema dreta. Com es diu vulgarment, se'ls veu el llautó d'una hora lluny.

Des de fa uns quants anys, ens expliquen el món amb aquest elemental esquema ideològic perquè molts dels nostres mitjans, per mantenir l'estatus, s'han convertit en un explicacontes rudimentari. Això sí, sempre en estat d'alerta pel perill del canvi climàtic que serveix per justificar, sense cap discussió, la inoperància dels que cobren per governar.

Aquesta radiografia de síntesi sembla massa senzilla, però hi ha una constant que es detecta sense voler. Gairebé s'olora. La fortor és molt intensa.

La Dinamarca del Sud d'Europa viu en un núvol altament

contaminat i no per raons mediambientals. Tant que va lluitar el progressisme de la casa quan manava Convergència per convertir la Corporació en la BBC del sud d'Europa! No ho recordeu? Quina broma el resultat, quanta petulància innecessària. Quanta impertinència i impostura.

Està clar que els encarregats entusiastes per escampar la doctrina de la confusió, les mitges veritats, l'esperit bondadós incapaç de fer front amb valentia la realitat i les seves conseqüències no es troben sols en aquesta croada.

Per entendre la naturalesa endogàmica de la broma en què s'ha convertit l'autonomia només cal observar, ho tornarem a repetir, la magna "festota" del programa televisiu *Polònia* que és un reflex d'aquesta parella perfecte que conformen els polítics i la maquinària informativa. Una màquina tremenda que les xarxes socials i el descrèdit està destruint irremeiablement.

Amb més o menys gràcia, és difícil sortir d'aquest bucle infernal en el qual ha entrat el món de la comunicació a Catalunya.

Tot i tenir el país destrossat, xacrat i ensorrat, la burla de *Polònia* encara encaterina als nostres instal·lats que ja fa temps que han perdut el sentit del ridícul i la vergonya, però no la vanitat. De cobrar i riure's de la ciutadania se'n diu, en la neollengua que amb tanta traça van creant els professionals de la matèria, "tenir nivell democràtic i saber aguantar l'autocrítica". Això afirmen els mateixos responsables de la comèdia bufa que ens serveix per il·lustrar la degeneració del règim, pagat per nosaltres, això sí.

"Som una societat madura", venen en dir els molt barruts!

I europea!